Nr. 35. Poznań, 31-go sierpnia 1919. Rok 2.

WIADOMOŚCI PARAFJI ŚW. FLORJANA

PRZY KOŚCIELE SERCA JEZUSA

ZA ZEZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ

KRÓLOWI WIEKÓW NIEŚMIERTELNEMU CZEŚĆ I CHWAŁA NA WIEKI WIEKÓW!

Niedziela XII. po Świątkach.

Ewangelja św. Łukasza rozdział 10, wiersz 23—37.

W on czas: Rzekł Jezus uczniom swym: Błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie! Albowiem powiadam wam: Wielu proroków i królów chciało widzieć, co wy widzicie, a nie widzieli, i słyszeć, co wy słyszycie, a nie słyszeli.

A oto pewien prawnik powstał, i chcąc Go wybadać, rzekł: Mistrzu, co mam czynić, by posiąść życie wieczne? On zaś mu powiedział: Co napisano w zakonie? jak czytasz? A on odpowiadając rzekł: „Będziesz miłował Pana Boga twego z całego serca twego i z całej duszy twojej i ze wszystkich sił twoich i ze wszystkiej myśli twojej", a „bliźniego swego jak siebie samego". A On mu odrzekł: Dobrześ odpowiedział; czyń to, a żyć będziesz. On zaś, chcąc się usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A któż jest moim bliźnim? Jezus tedy, ciągnąc rzecz dalej, mówił: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha, i wpadł między zbójców; ci nawet z odzienia odarli go, i poraniwszy zbiegli, pozostawiając go na pół umarłym. Przypadkiem zaś tą samą drogą szedł pewien kapłan; popatrzył na niego, i minął. Podobnież i lewita, nadszedłszy na miejsce, popatrzył na niego, i minął. Ale pewien Samarytanin, podróżując, przechodził obok niego i ujrzawszy go, zlitował się. Przystąpił tedy, obwiązał rany jego, nalawszy oliwy i wina, posadził go na swoje juczne bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Dnia zaś następnego wyjął dwa denary, i dał je właścicielowi gospody i rzekł: Miej o nim staranie, a jeśli co nad to wydasz, ja zwrócę ci, gdy wracać będę. Któryż z tych trzech, zdaniem twojem, okazał się bliźnim względem tego, co wpadł między zbójców? On zaś odrzekł: Ten, który miłosierdzie mu okazał. A Jezus mu powiedział: Idźże, — i ty czyń podobnie!

Miłość Boga.

Doskonale, tak jak przystało na człowieka biegłego w Piśmie, odpowiedział faryzeusz, że aby dostać się do nieba, trzeba miłować Boga i bliźniego, i P. Jezus chwali go za to: *dobrześ powiedział.* Miłość P. Boga polega 1) na tem, żeby go cenić tak, jak na to zasługuje, a więc nadewszystko, bo niemasz jak Bóg! Cokolwiek może być wielkiem, potężnem, mądrem, zacnem, dobrem, pięknem lub pod jakimkolwiek względem cennem — nieskończenie większym, potężniejszym, mędrszym, zacniejszym, lepszym, piękniejszym jest Pan i Bóg nasz. Ceniąc P. Boga nadewszystko, rozumiemy, że On jest pierwszym i pierwsze też wszędzie i zawsze miejsce Jemu się należy; a jeżeli wola idzie za tem rozumieniem, to pragnie i chce ze wszystkich sił, żeby On wyłącznie i rzeczywiście zajmował pierwsze miejsce we wszystkich myślach i zamysłach naszych, we wszystkiem mówieniu i milczeniu naszem, we wszystkiem działaniu i odpoczywaniu naszem, a nawet w marzeniach naszych, a nadewszystko w śmierci naszej. To cenienie Boga nadewszystko czyli uwielbienie Boga jest fundamentem miłości Bożej, samo zaś koniecznie musi opierać się na należytej znajomości Boga; bo jakże cenić i uwielbiać kogoś, którego nie znam, albo znam niedostatecznie tylko? Miłość Boga polega 2) na życzliwości dla niego szczerej, dzielnej, posuwającej się aż do poświecenia i ofiarności bez granic. Życzliwość ta sprawia, że z jednej strony pragniemy i staramy się oszczędzić Mu wszelkiej przykrości, a cóż dopiero zniewagi i krzywdy, a z drugiej strony pragniemy i staramy się Mu wygodzić we wszystkiem, co tylko możemy i czegokolwiek On od nas żąda lub spodziewa się. Dlatego to mówi P. Jezus: *kto ma przykazanie moje i zachowywa je, ten jest, który mię miłuje,* to znaczy, że prawdziwym dowodem miłości jest chowanie przykazań, czyli strzeżenie się złego, a czynienie dobrze ze względu na Boga. Miłość Boga polega wreszcie 3) na pragnieniu, aby posiadać Boga w tem życiu przez łaskę uświęcającą, a w przyszłem przez chwałę wiekuistą, oraz należeć zupełnie do Boga. Wglądnij w

siebie, czy kochasz Pana Boga, czy cenisz i uwielbiasz Go nadewszystko? czy starasz się, żeby nie obrazić Go śmiertelnym, nie zasmucić powszednim grzechem? Czy P. Bóg u ciebie jest na pierwszem miejscu i czy zajmuje pierwsze miejsce w myślach i marzeniach twoich, w słowach i czynach twoich? Czy pragniesz należeć do Pana Boga i tęsknisz do Niego i do Jego nieba?

Słowa Żywota. *A teraz królowie rozumiejcie: ćwiczcie się, którzy sądzicie ziemię. Służcie Panu w bojaźni, a radujcie się mu ze drżeniem. Chwyćcie się nauki, by się kiedy nie rozgniewał Pan i nie poginęliście z drogi sprawiedliwej: gdyby się wkrótce zapalił gniew jego. Błogosławieni wszyscy, którzy w nim ufają.* (Psalm 2, 10—13).

Bracia! Mamy takie ufanie ku Bogu przez Chrystusa; nie iżbyśmy byli dostateczni sami z siebie co myślić, jako sami z siebie, ale dostateczność nasza z Boga jest: który też uczynił nas godnymi sługami nowego Testamentu, nie literą, ale duchem; bo litera zabija, a duch ożywia. (II List św. Pawła do Koryntian 3, 4-6).

Skąpiec się nawrócił.

Św. Jan Jałmużnik, patrjarcha aleksandryjski † 619, opowiada następujące, pouczające zdarzenie: Pewien skąpiec zajęty był pieczeniem chleba. Wtedy przyszedł ubogi i prosił go o coś do zjedzenia. Ponieważ żebrak był natrętnym i długo nie odchodził, rzucił mu w końcu bogacz bochenek chleba.

Następnej nocy miał skąpiec piękny sen. Śniło mu się, że umarł i stanął przed Sądem Bożym. Była tam waga. Na jednej szali położono grzechy, które jak kamienie szalę pchnęły na dół, na drugą szalę przyszły dobre uczynki, które jednak nie zdołały przywrócić równowagi.

Wreszcie przyszedł anioł i dołożył ów bochenek; przeważyło. Bogacz obudził się i poznał, że Pan Bóg przez ten sen chciał go ostrzec i do dobroczynności napomnieć. Od tego czasu hojnością dla biednych starał się zmazać swe grzechy.

Kronika parafjalna.

Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich.

Zebranie miesięczne, które się odbyło w niedzielę 24-go sierpnia po południu o godzinie 5 w ochronce, zagaił ks. wicepatron, poczem zaśpiewano wspólnie „Serdeczna Matko". Po przeczytaniu protokółu z ostatniego zebrania wygłosił ks. wicepatron wykład o połączeniu Litwy z Polską. Prelegent wskazał w historycznym rozwoju unji na to, że nie mieczem i podbojem zdobyto Litwę, lecz przyjąwszy wiarę katolicką sama dobrowolnie z Polską się połączyła. Łączność ta stawała się z biegiem czasu coraz ściślejszą, aż doszło do zupełnego zespolenia się obu narodów w Unji Lubelskiej w r. 1569, a więc przed 350 laty. Przez tę unję doszła Polska do największej potęgi. — Wykład wywołał bardzo ożywioną dyskusję, w której omawiano między innymi stosunki obecne, panujące w tworzącem się państwie polskiem i przypomniano hasło „swój do swego". — Przyjęto też trzech nowych członków, a zgłosiło się 2 kandydatów. Po komunikatach zarządu, wybrano 2 marszałków i woźnego. — Dalej zachęcał ks. wicepatron członków do wzięcia udziału w kółkach oświatowych celem wyuczenia się poprawnej pisowni polskiej, gramatyki itd. Uchwalono też na wniosek jednego z członków przyjść w pomoc braciom na Śląsku i przeznaczono na cel ten sto marek z kasy Towarzystwa, które

12 **Ks. Msgr. Dr. Stanisław Dutkiewicz**
Profesor Seminarjum duchownego w Tarnowie.

Podróż do Ziemi świętej.

Prócz tego ofiarował on miljon lewów na stypendja dla studentów bułgarskich, kształcących się za granicami kraju.

Prócz uniwersytetu posiadają Bułgarzy 25 szkół średnich, a 4720 szkół ludowych. Cyfry te świadczą o ustawicznym rozwoju oświaty u Bułgarów.

O ile jednak z jednej strony ujawnia się u Bułgarów silna tendencja ku rozszerzaniu oświaty wśród wszystkich warstw społeczeństwa, o tyle z drugiej strony nie widać u nich zrozumienia w tym kierunku, by i innym narodowościom, zamieszkałym w Bułgaryi, pozwolić pielęgnować skarby wiedzy i sztuki w ich ojczystym języku. Mam tu na myśli Greków, mieszkających wśród Bułgarów. Im narzucono w ich szkołach język bułgarski jako wykładowy.

W tem postępowaniu rządu bułgarskiego względem Greków uwidocznia się wybujały szowinizm Bułgarów identyczny z hakatyzmem pruskim.

Sądzę jednak, że dusza słowiańska Bułgarów obudzi sie z obecnego letargu fanatycznego i powróci do szlachetnych idei wolnośći. Wtenczas cofnie się z obecnej drogi i dozwoli, by inne narodowości mogły uprawiać wiedzę w języku ojczystym. Spodziewajmy się tego po Bułgarach jako Słowianach.

Inna rzecz z Prusakami, zabijającymi w dzieciach Polski, mieszkających na swych ojczystych ziemicach, wszelkie poczucie narodowościowe. Ci wcielili w siebie ducha krzyżackiego. Tego zaś gadu — jak powiada Mickiewicz — „nic nie ugłaszcze!"

„Lecz krzyżackiego gadu nie ugłaszcze —
Nikt ni gościną, ni prośbą, ni dary!
Małoż Prusaki i Mazowsza cary —
Ziem, ludzi, złota, wepchneli mu w paszczę?
On wiecznie głodny, choć pożarł tak wiele;
Na resztę naszą rozdziera gardziele...
. . . .
Wspólna moc tylko zdoła nas ocalić!„

ks. wicepatron wyśle do Kasy Arcybiskupiej. Na zakończenie zaśpiewano „Wszystkie nasze dzienne sprawy“, poczem ks. wicepatron zebranie solwował o godzinie 7¼.

Towarzystwo Młodzieży żeńskiej pod opieką Matki Boskiej Anielskiej.

Sprawozdanie.

Zebranie odbyło się dnia 15 sierpnia r. b. o godz. 4-tej na salce parafjalnej. Zagaiła je kierowniczka, poczem zaśpiewano wspólnie „Serdeczna Matko“. Po powitaniu członków oraz gości przeczytała sekretarka sprawozdanie z ostatniego zebrania, które z małą zmianą przyjęto. Nastąpiło powitanie nowych członków i przedstawienie kandydatek. Potem wygłosił wykład ks. wicepatron o kształceniu charakteru. Drugi wykład odczytała druhna Kamińska „Dziewica Orleańska“. Za tak piękne, ciekawe i pouczające wykłady podziękowała w imieniu całego Stowarzyszenia kierowniczka. Potem zaśpiewało nasze kółko śpiewackie trzy pieśni: „Śpiew boski dar“, „Niech nas jedność łączy w koło“ i „Pocóż ciągle w mieście siedzieć“. Piękne deklamacje wygłosiły druhny Glabusówna „Hymn polski“, Stachowiakówna „Z za świata“ i Bylińska monolog: „Wystąpię z towarzystwa“. W wnioskach i wolnych głosach panowało milczenie. Po załatwieniu skrzynki zapytań zaśpiewano na zakończenie: „My chcemy Boga“. Potem poszły nasze druhny przed grotę i śpiewały pieśni do Matki Boskiej.

Bractwo Dziecięctwa Jezus.

Zebranie chłopców.

W niedzielę, dnia 24 sierpnia o godzinie 3 po południu rozpoczęła przewodnicząca zwykłe zebranie chłopców odmówieniem brackiej modlitwy. Po zagajeniu i odśpiewaniu jednej zwrotki „Kto się w opiekę“ odczytał jeden z chłopców protokół z ostatniego zebrania. W pogadance stawiła przewodnicząca zebranym chłopcom przed oczy Najśw. Marję Pannę jako matkę i opiekunkę dzieci udających się pod Jej opiekę — a kilka przykładów wysłuchali chłopcy z wielką uwagą. Nastąpiło powtórzenie ostatniej pogadanki — o przemianie i opadach wody — a odpowiedzi dzieci świadczyły, że nietylko ciałem, ale i duchem uczestniczyły w zebraniu. Bardzo szczegółowe strzeszczenie tejże pogadanki przedłożył Stefan Kula. Następnie wręczyła przewodnicząca zelatorom książeczki, w których zapisywać będą zebrane składki i przeprowadzać kontrolę swych członków. Bardzo ładną deklamację „Marzenie chłopca“ wygłosił Stefan Kula. Odśpiewaniem piosenki „Jeszcze Polska nie zginęła“ i modlitwą zakończono zebranie o godzinie ½5.

Porządek nabożeństwa w bieżącym tygodniu.

Niedziela XII po Świątkach. 31. 8. 1919.

Msze św.:

o godzinie 6: ks. Gałdyński
o godzinie 7: ks. Gałdyński
o godzinie 8: ks. Drygas
o godzinie 9: ks. Radca Piotrowicz.

Kazanie I o godzinie 9 i pół: ks. Drygas.

Aspersja i procesja o godzinie 10 i pół: ks. Prob. Ruciński.

Kazanie II po procesji: ks. Drygas.

Suma po kazaniu: ks. Prob. Ruciński.

Nieszpory i nabożeństwo różańcowe o godzinie 3: ks. Gałdyński.

Kazanie III: ks. Prob. Ruciński.

Nabożeństwo wśród tygodnia.

o godzinie 6: ks. Drygas
o godzinie 7: Mszy św. nie będzie
o godzinie 8: ks. Prob. Ruciński
o godzinie 9: ks. Gałdyński.

Tydzień: ks. Drygas, jego zastępca: ks. Gałdyński.

Pierwszy Piątek miesiąca.

W piątek 5 września o godzinie 8 uroczysta wotywa do Serca Jezusa wobec wystawionego Najśw. Sakramentu.

Żywy Różaniec i Bractwa.

Bractwo Dziecięctwa Jezus.

Nabożeństwo brackie (dla chłopców i dziewcząt) odbędzie się w niedzielę 31-go sierpnia po nieszporach w kościele. Wszystkie dzieci winny stawić się na nabożeństwo.

Należy przy tej sposobności wspomnąć także o stronictwach politycznych w Bułgaryi. Polityka wybujała tu podobnie jak u nas w najlepsze. Wytworzyły się na tym gruncie liczne stronnictwa, które się ustawicznie ścierają i obrzucają wzajemnie błotem oszerstw i obelg. Marnują drogi czas na swary i kłótnie i odrywają ludzi zdolnych od pracy rzetelnej, mogącej wyjść na korzyść społeczeństwa bułgarskiego.

I tak: istnieje stronnictwo stambułowców. Ci, jako spadkobiercy idei swego wodza, pragną się wydobyć z pod wpływu Rosyi. Żądają słusznie samodzielnej polityki, opartej na podstawie narodowej.

Obok nich grupuje się inne stronnictwo tak zwanych „liberałów“. Ci pod płaszczykiem haseł liberalnych, mających zapewnić wszystkim warstwom społeczeństwa wpływ i udział w zarządzie państwem, chcą ograniczyć ten wpływ tylko dla ludzi wykształconych i majętnych, Równocześnie starają się — podobnie jak u nas — o podkopanie wpływu duchowieństwa na społeczeństwo i usiłują działalność jego zmknąć jedynie w murach kościoła..

Ci stworzyli grunt, na którym wyrósł socjalizm.

Socjaliści tutejsi dzielą się na dwie frakcje: szerokich i ciasnych. Szerocy są więcej kosmoplityczni, ciaśni zaś stoją raczej na gruncie narodowym.

Oprócz powyższych stronnictw o barwie politycznej istnieje jeszsze partja ludowców i demokratów. Tendencje ich są prawie podobne do tendencyj, jakie mają nasze stronnictwa o tej samej nazwie t. j. ludowe i domokratyczne. Każde srtonnictwo ma swój dziennik, przez który stara się wpływać na opinię publiczną.

Chcąc uzupełnić opis bułgarskiej stolicy, muszę jeszcze wspomnieć o handlu śniadankowym „pod czerwanem rakiem“, Czem Hawełka dla Krakowa, tem jest handel „pod czerwonem rakiem“ dla Sofii. Kto tu nie był, ten nie poznał stolicy bułgarskiej. Owszem należy do tonu obywatelskiego nawiedzieć tę firmę.

Ja też z mym towarzyszem chciałem złożyć hołd tutejszym zwyczajom obywatelskim i dlatego wstąpiłem tu na drugie śniadanie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

1. **Zebranie dziewcząt** odbędzie się w niedzielę 7 września o godzinie 3 w ochronce.

2. **Zebranie chłopców** odbędzie się w środę 10 września o godzinie 5 w ochronce.

3. **Zebranie zelatorów i zelatorek** odbędzie się w środę 10 września zaraz po zebraniu plenarnem chłopców.

4. **Gry i zabawy oraz ćwiczenia gimnastyczne** odbywają się we wtorki i piątki o godz. ½5 w ochronce.

Żywy Różaniec Panien.

Abonentkom „Głosu Eucharystycznego“ zwraca się uwagę na to, iż przed 1. 9. br. winny p. bibljotekarce dopłacić na drugie półrocze trzy marki; kto nie spłaci dokładki, traci prawo do numeru wrześniowego i następnych. — „Głos Eucharystyczny jest obecnie bodaj jedynem czasopismem w Polsce, poświęconem czci dla Najśw. Sakramentu. Dlatego winno każdemu sercu katolickiemu zależeć na tem, aby uchronić wydawnictwo od grożącego mu obecnie upadku. Uważając abonament raczej za ofiarę dobrowolną, popierajmy je, kto tylko może, sami albo w spółce z innymi.

Towarzystwa parafjalne.

Towarzystwo Młodzieży żeńskiej pod opieką Matki Boskiej Anielskiej.

Połączone Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej miasta Poznania urządzają w niedzielę 31 sierpnia w Parku księcia Józefa (Park Wiktorja) przy drodze Dębińskiej **„Zabawę Latową“.**

Program składa się z różnych gier towarzyskich, przeplatanych popisami poszczególnych stowarzyszeń. Wstępne wynosi 1 mk., dzieci niżej lat 10 w towarzystwie starszych osób mają wstęp wolny. Dochód przeznaczony na ognisko dla młodzieży żeńskiej. Początek zabawy o godzinie 3. O liczny udział uprasza

Komitet.

Bibljoteka im. Henryka Sienkiewicza.
przy ulicy Dąbrowskiego l. 35-37.

Sprawozdanie
za czas od 1-go lipca 1918 do 30-go czerwca 1919 roku.

1-go lipca było w bibljotece 723 książek. W ciągu ubiegłego roku zakupiono 272 nowych książek; bibljoteka im. I. J. Kraszewskiego podarowała 262 książki, bractwa i towarzystwa darowały 24 książki, a osoby prywatne 49 książek. Zatem powiększył się księgozbiór w roku ubiegłym o 607 książek. Obecnie liczy bibljoteka 1330 książek.

Od 1 lipca 1918 roku do 1 lipca 1919 roku korzystało z bibljoteki 462 czytelników, a wypożyczono 12 875 książek, mianowicie:

8225 książek treści belletrystycznej,
1124 treści religijnej,
119 przyrodniczych,
148 z działu literatury,
187 z działu geografji,
356 z działu historji,
143 z działu nauk stosowanych,
97 z działu poezji, i wreszcie
2476 książek z literatury dziecięcej.

Bibljotekę otworzy się po przerwie wakacyjnej w niedzielę 31 sierpnia o godzinie 12-tej w południe.

Książki wydaje się w niedzielę od 12—1, w wtorki i piątki od 6—8 po południu. W tych godzinach można się w lokalu bibljoteki zapisywać na członków, wykupując legitymację: dla dorosłych za 1 mk., dla dzieci za 50 fenigów. Legitymacja uprawnia do korzystania z bibljoteki do końca roku.

Składka na Górny Śląsk.

Składka zebrana w kościele naszym w niedzielę 24 sierpnia przyniosła 1635,50 mk. na pomoc dla Śląska. Towarzystwo Robotników ofiarowało na ten sam cel 100 mk.

Razem więc wysłałem do Kasy Arcybiskupiej 1735,50 marek. *Ks. Drygas.*

Z ksiąg kościelnych.

a) **Chrzty.**

W czasie od 17 do 24 sierpnia 1919 roku ochrzcono w kościele naszym 24 dzieci t. j. od l. 625 do 648.

b) **Zapowiedzi ślubne.**

333. Michał Nowak i Marjanna Mazurkiewiczówna.
334. Stefan Badurski i Pelagja z Świerczewskich Jackowiakowa.
335. Wojciech Woźny i Michalina z Lukasików Jerzakowa.
336. Walenty Kaczmarek i Cecylja Skrzypczakówna.
337. Bronisław Meyer i Franciszka Zimowska.
338. Antoni Zieleziński i Wanda Kopińska.
339. Franciszek Czajkowski i Irena Gwidona Klewenhagen.
340. Stanisław Sokala i Franciszka Hędzielska.
341. Piotr Kaźmierczak i Kazimiera Richterówna.
342. Maksymiljan Bielawski i Marja Jeskówna.

c) **Śluby.**

W czasie od 19 do 24 sierpnia 1919 roku zawarto w kościele naszym ślubów 3 tj. od l. 163 do 166.

Zgony.

347. Stanisław Ratajczak, stolarz, um. 17. 8.
348. Kaźmira Kotlińska, robotnica, um. 15. 8.
349. Henryk Olszewski, dziecko, um. 15. 8.
350. Zdzisław Bukowiecki, uczeń, um. 13. 8.
351. Anna Sucker, uczennica, um. 20. 8.
352. Stanisław Rakowski, architekt, um. 21. 8.
354. Mendlówna Franciszka, dziecko, um. 21. 8.
355. Antonina z Zielińskich Skokowska, um. 22. 8.

Kalendarz tygodniowy.

31 sierpnia — **Niedziela XII po Świątkach** — Rajmunda, wyznawcy.

1 września — Poniedziałek — Bronisławy, panny. — Idziego, opata. — Dwunastu braci, męczenników.

2 września — Wtorek — Stefana, króla węgierskiego, wyznawcy.

3 września — Środa — Izabeli, panny.

4 września — Czwartek — Rozalji, panny.

5 września — Piątek pierwszy miesiąca — abstynencja. Wawrzyńca Justinianiego, biskupa i wyznawcy.

6 września — Sobota — Petronjusza, biskupa

WIADOMOŚCI wychodzą w piątek po połud. — OTRZYMA je każdy parafjanin w ajencji. — OPŁATA 10 fen. za numer pojedyńczy.
MIEJSCA, gdzie odebrać można WIADOMOŚCI: **Ul. Cegłowa 47** p. Matelski. — **Ul. Ces. Fryderyka 13** p. Prokop. **Ul. Jeżycka 17** p. Wojciechowski. — **Ul. Karola 34** p. Olsztyński. — **Ul. Kościelna 3** p. Bolewski. — **Ul. Kościelna 4** u p. Kościelnego. — **Ul. Moltkego 26** p. Bąkowski. — **Ul. Polna 11** p. Dziamskiego. — **Ul. Poznańska 18** p. Krzymiński. **Ul. Wawrzyńca 16** p. Seifert. — **Ul. Dąbrowskiego 41a** p. Nowak. — **Ul. Dąbrowskiego 54** p. Chmielewski.
REDAKCJA i ADMINISTRACJA w BIURZE PARAFJALNEM przy ul. KOŚCIELNEJ 4.— BIURO otwarte od 11-1.— TELEFON 1607.

Redaktor i wydawca: Ks. Proboszcz Ruciński. — Czcionkami Drukarni Dziennika Poznańskiego w Poznaniu.